

[Elgaard.]

ganske anderledes vægtige og overbevisende Grunde, Argumenter for Nødvendigheden af at fortsætte med Huslejelovgivningen, end der forelægger paa det daværende Tidspunkt. Saadanne Argumenter er ikke kommet til at foreligge under den foretagne Udvalgsbehandling. Nu nævnte det ærede Medlem Hr. Einer Jensen jo en Række Eksempler paa Linie med Eksempler, det ærede Medlem fremdrog ved første Behandling. Men det er ret virkningsløst eller værdiløst at drøfte Detaileksempler ved denne Lejlighed, hvor Folketingets Medlemmer er afskaaret fra at bedømme, hvor rimelig den ene eller den anden Forandring i Lejestørrelsen er. Men det, som er Grundtrækket i det Billede, som Husleje- og Boligspørgsmaalet har i Storkøbenhavn, er, at Halvdelen af samtlige i de tre Hovedstadskommuner eksisterende Lejligheder i dette Øjeblik er fri. Et andet Grundtræk er, at for hver Flyttedag, ogsaa den i Gaar, er der Lejere, i Massevis, der flytter; Lejerne klamrer sig altsaa slet ikke til de Lejligheder, de har med en beskyttet Leje. Man kan i Bladet „Politiken“ for i Gaar, tror jeg, det var, læse om, at det er en Rekordflyttedag for Storkøbenhavn denne Gang, og da Bladet spørger, hvor Folk flytter hen, svares der, at de flytter fra den indre By og ud i de nye Kvarterer. Det vil altsaa sige, at de flytter fra de Lejligheder, der i Øjeblikket er lejebeskyttede, og ud til de frie Lejligheder. Det turde dog være et Udtryk for, at man ikke fra Lejernes Side nærer overdreven Ængstelse for at komme til at bo Lejligheder, som der ikke er nogen Huslejebeskyttelse for.

Men det, jeg synes maa være det afgørende i denne Sag, er, hvorvidt man skal opretholde en Lovgivning, der i de senere Aar har haft Afviklingspræg, altsaa opretholde en Lovgivning for et mindre og mindre Tal af Lejligheder — og mere kunde der jo slet ikke være Tale om; at udvide Huslejelovgivningen vilde dog være at spænde Buen højere, end den kunde holde til —, og da Stillingen jo er den, at Flertalspartierne ogsaa gennem Udvalgsbehandlingen har fastholdt Lovforslaget fra A til Z og Venstre for sit Vedkommende ikke kan tiltræde dette Lovforslag, hvad jeg gjorde opmærksom paa allerede ved første Behandling, har Venstre sluttet sin Betænkning med at indstille Lovforslaget til Forkastelse.

Carlsen-Skiødt: I Anledning af det ærede Medlem Hr. Einer Jensens noget stærke Udtalelser vil jeg gerne begynde med at sige, at vi er ikke til Vælgermøde her

i Dag, saa jeg synes, at vi kan blive enige om at drøfte denne Sag uden at give den et agitatorisk Strøg, det er der jo ingen Anledning til.

Den Linie, som Det konservative Folkeparti anlægger i Dag, er den samme som den, vi anlagde ved første Behandling, og som vi ogsaa gik frem efter ved Behandlingen af Boligloven af 1931. Partiets Stilling er ikke ændret, og altsaa kan den ikke komme overraskende for nogen. Vi har ment og mener fremdeles, at hele den Lovgivning, som var Krigstidens, en unormal Tids, som man maaske kan sige var nødvendig dengang, maa bortfalde, naar man igen er inde i normale Forhold, og en af de sidste Rester, der er tilbage af denne Krigstidens Lovgivning, er jo netop den Huslejelov, som vi i Dag har til Behandling, og som formentlig snart vil følge andre af Krigstidens Love og gaa over i Historien. Vi er af den Opfattelse, at ogsaa disse Restriktioner maa ophæves, og vi mener, at vi har gode Grunde til at indtage den Stilling, som vi allerede i 1931 gav Grunde for.

I Provinsen ophørte Boliglovgivningen allerede fra omkring 1925, lidt efter lidt, noget forskelligt for de forskellige Steder, og i Øjeblikket eksisterer den ingen Steder. Det har ikke medført, at der er kommet særlige Protester fra Provinsen. Der har naturligvis været enkelte uheldige Tilfælde, som der altid vil komme, og som vil komme, uanset hvilken Lovgivning man har. Tilmed er der bygget meget stærkt i Provinsen — jeg kommer senere tilbage til Hovedstaden — og det har medført, at i adskillige Byer er Huslejen faldende. Dertil kommer, at man maa regne med, at Byggeriet fremdeles vil have gode Kaar; den tvungne Nedskrivning af Renten for Banker og Sparekasser, de højere og stærkt stigende Kurser paa Kreditforeningsobligationer er netop Ting, der medvirker til, at Folk hellere sætter deres Penge i Lejligheder og Bygninger end i Sparekasser. Der er altsaa al Udsigt til, at Byggeriet vil florere meget stærkt, og her kan jeg føje til, at det gælder naturligvis ikke blot for Provinsen, men ogsaa for Hovedstaden og for de Kommuner, som i Øjeblikket er inde under den nugældende Boliglov.

Saadan er det gaaet i Provinsen i de sidste 10 Aar, og det tyder paa, at man kan regne med, at dette Forhold vil fortsætte. Men saa er der København, og saa vil man spørge: Hvordan er det gaaet her i København siden 1918, da Krigen ophørte? Jeg maa først understrege, at Huslejeloven undtog som bekendt alle Ejendomme, der